

autorii bestsellerului internațional

Află răspunsul!

**ALLAN + BARBARA
PEASE + PEASE**

**BĂRBAȚII
AU NEVOIE
DE SEX**

DECE

IAR

**FEMEILE
DE DRAGOSTE**

INTRODUCERE

Sue era furioasă. Ce-i drept, ceruse un băiețel mai tucuriu, cu un nas proeminent și cu o alură de star de cinema, dar ăsta era din cale-afară de ridicol.

În ziua de azi avem de-a face cu situații și circumstanțe sexuale pe care strămoșii noștri nu le-au întâlnit vreodată. Ne putem influența fertilitatea folosind tratamente hormonale, inseminare artificială sau *in vitro*; putem întâlni noi parteneri prin intermediul agențiilor matrimoniale sau pe internet; ne putem îmbunătăți aspectul fizic prin folosirea unor produse cosmetice sau datorită chirurgiei estetice și putem concepe o ființă nouă în eprubetă. Nicio altă specie nu poate face asemenea lucruri.

Noi, oamenii, suntem experți în studierea ritualurilor de împerechere ale altor specii. Le putem prevedea acțiunile, putem chiar să le schimbăm sau să le modificăm înfașura-re prin intervenții genetice. Când vine însă vorba de a ne găsi un partener, prea puțini dintre noi au cu adevărat succes, fără a mai pune la socoteală faptul că nu avem o înțelegere limpede a procesului prin care facem această alegere. Majoritatea speciilor de animale par să aibă probleme foarte mici în găsirea unui partener potrivit pentru împerechere. În cazul lor, situația e simplă: femela intră în călduri, masculul se împerechează cu ea și gata.

Omul este singurul specimen confuz
când vine vorba de jocul împerecherii.

Relațiile cu partenerii – sau lipsa unei relații stabile – constituie un izvor nesecat de inspirație pentru felurite discuții și reprezintă unul dintre cele mai importante subiecte atinse în timpul convorbirilor dintre femei. Puține lucruri ne pot provoca în același timp bucurie și bună dispoziție, dar și durere și suferință. Iubirea a fost dintotdeauna unul dintre cele mai importante subiecte în muzică, telenovele, cărți de dragoste, literatură în general, filme și poezie. Oamenii, indiferent de cultură, trăiesc pe pielea lor acest sentiment și în fiecare cultură există cuvinte care să-l descrie.

Așadar, ce este dragostea? E o întrebare care dăinuie de mii de ani. Cercetători din diferite domenii au încercat să descopere adevărata natură a dragostei și să îi convingă pe ceilalți de corectitudinea concluziilor lor, dar niciunul dintre răspunsurile propuse nu a fost îndeajuns de satisfăcător. Din pricina caracterului său evaziv, dragostea necesită în permanență noi definiții și interpretări.

De ce facem totuși sex? Ce anume îi îndeamnă mereu pe bărbați să caute sexul? Ce le determină pe femei să caute întotdeauna angajamentul partenerilor? Vom răspunde la multe dintre aceste întrebări în paginile cărții de față. Vă vom arăta cum au început dragostea, sexul, idilele și vă vom dezvălui știința care explică locul pe care îl ocupă dragostea în creierul omului și, cel mai important, ce e de făcut cu toate acestea. Ne-am folosit de studii științifice, analize, studii de caz și de mult umor pentru a face informațiile prezentate mai lesne de reținut.

În căutarea „alesului“

Cei mai mulți dintre noi au crescut fiind convingși că într-o bună zi își vor găsi „alesul“ – acea persoană specială alături de care suntem sortiți să ne petrecem veșnicia. Cu toate acestea, pentru majoritatea oamenilor viața reală nu reușește să se ridice la nivelul acestor așteptări. Majoritatea tinerilor căsătoriți sunt convingși că vor rămâne împreună „până când moartea îi va despărți“, dar rata divorțurilor în numeroase țări a ajuns să depășească 50%, iar procentul aventurilor extraconjugale este estimat undeva la 30–60%, mai scăzut în cazul femeilor și mai ridicat în cel al bărbaților.

Rata divorțurilor în cazul persoanelor care au trăit împreună și apoi s-au căsătorit variază între 25%, în Canada și Spania și peste 50%, în Suedia, Norvegia și Franța.

Eșecul într-o relație este adeseori văzut drept un eșec personal de majoritatea dintre noi și trimite milioane de oameni către terapie și consiliere. Cu toate acestea, în cazul majorității speciilor (incluzând aici și oamenii) conflictele în cadrul relației reprezintă un lucru firesc.

Sexul este precum aerul: nu-i dai prea mare importanță până ce nu mai ai parte de el.

În anii '80, opinia generală era că mare parte din comportamentul uman este deprins și poate fi modificat, dar astăzi știm că, în realitate, acesta este puternic înrădăcinat în noi. De fapt, încă de la sfârșitul secolului XX, cercetătorii care au studiat comportamentul uman au scos la iveală o sumedenie de dovezi și argumente științifice menite să demonstreze faptul că în creierul uman există anumite conexiuni foarte precise care ne influențează acțiunile. De asemenea, știm că diferiți factori culturali și nenumărate persoane, de la profesorii, prietenii și părinții noștri, până la angajatori, ne influențează modul de a gândi și de a acționa. Prin urmare, natura și educația sunt strâns legate între ele. Imaginați-vă că, asemenea unui computer, creierul vostru are un sistem de operare. Cu el ne naștem și are anumite stări de „refugiu“ în care intră ori de câte ori simte un factor de stres – aceasta este partea moștenită din noi. Partea care ține de educație se leagă de mediu, iar mediul reprezintă software-ul care rulează pe hardware.

Natura – hardware-ul creierului nostru.
Educația – mediul în care trăim.

Asta nu înseamnă că ne aflăm cu toții la mila genelor și a ADN-ului. În creierul uman s-au dezvoltat lobiile frontali care ne îngăduie să alegem între diferite acțiuni, dar este important să înțelegem că venim cu o moștenire din trecutul nostru străvechi. Dezvoltarea cortexului cerebral – cea parte

din creier care pune cap la cap informațiile care vin de la organele de simț, care este sediul memoriei și în care se produc procesele rațiunii – ne-a permis să gândim, să facem alegeri și să ne ridicăm deasupra moștenirii genetice. Când vine vorba însă despre sex, dragoste și idile, conexiunile noastre străvechi ne silesc să avem aceleași preferințe și să facem aceleași alegeri pe care le-au făcut și strămoșii noștri. Și, după cum veți vedea, nu e cale de scăpare. Creierul vostru are un sistem de operare cu anumite setări „din fabrică”. În cazul în care computerul vostru clachează sau programele îi sunt date peste cap, el va funcționa pornind tocmai de la acele setări inițiale – și același lucru se petrece și cu creierul. Mediul artificial pe care l-am făurit, așa-numita „egalitate” prin care cerem și ne așteptăm din partea celuilalt la aceleași lucruri, nu este altceva decât o formă de software corectă politic.

Bărbați și femei fiind, încă ne dorim lucruri diferite de la sex și de la dragoste – nici mai bune, nici mai rele, doar *diferite* – și acestea sunt de cele mai multe ori guvernate de hardware-ul fiecăruia. Deși putem face anumite alegeri în mod conștient privind lucrurile pe care credem că le dorim, de fapt, conexiunile noastre interne ne vor ghida tot spre acțiuni prestabilite.

În această carte vă vom arăta că, în realitate, femeile sunt tot la fel de mult interesate de sex pe cât sunt și bărbații – sau de „a face dragoste”, cum preferă să spună majoritatea femeilor – și vă vom explica în ce fel impulsurile sexuale ale bărbaților și ale femeilor sunt determinate de circumstanțe, condiții și priorități diferite. Vom analiza cu atenție ceea ce își doresc și ceea ce caută cu adevărat bărbații și femeile de la aventurile și partidele trecătoare de sex și vom dezvălui multe secrete despre sex și dragoste pe care majoritatea oamenilor nu le cunosc. De asemenea, vă vom învăța anumite strategii

pentru a vă crește cota de piață la bursa acestui joc al găsirii unui partener.

Ce înseamnă „a face dragoste“?
Este acel lucru pe care-l face femeia
atunci când bărbatul se culcă cu ea.

Cum de-au ajuns occidentalii să fie atât de debusolați când vine vorba despre sex

O mare parte din încurcăturile pe care le au astăzi occidentalii când vine vorba despre sex se datorează reginei Victoria a Marii Britanii și soțului ei, Albert. Domnia reginei Victoria, între 1837 și 1901, a fost dominată de respectarea cu strictețe a valorilor morale, de o reprimare a sexualității și de o foarte scăzută toleranță față de fărădelegi. Existența homosexualității în rândul femeilor era negată complet, în vreme ce homosexualitatea în rândul bărbaților era ilegală. Mulțumită Imperiului Britanic, valorile impuse de regina Victoria s-au răspândit pe întregul glob.

La apogeul epocii victoriene, era un lucru obișnuit să ascunzi picioarele diferitelor obiecte de mobilier, precum o masă sau un pian, pentru a nu stimula poftele trupești. Costumele de baie din acele timpuri acopereau, atât la femei, cât și la bărbați, aproape întreaga suprafață a trupului. Victoria a decretat până și faptul că, într-o societate educată, ar trebui să vorbim de „pieptul“ unei găini și nu altfel și a interzis orice reclame care lăsau să se vadă fie și un crâmpei de lenjerie feminină. Pe atunci, la fel ca și acum, cei mai mulți dintre oameni considerau sinonime nuditatea și stimularea sexuală.

Pudicitatea excesivă din epoca victoriană impunea anumite reguli stricte. De pildă, într-un grup format atât din bărbați, cât și din femei, era de preferat să folosești sintagma „membru inferior“ în locul cuvântului „picior“.

Femeile din timpul reginei Victoria erau învățate să nu dea niciodată curs avansurilor sexuale, să nu se lase pradă fanteziilor și să trăiască o viață de liniștit devotament față de soț, familie și patrie. În parte, succesul social al unui bărbat se datora pasivității soției sale și se pornea de la premisa că nicio femeie nu avea dorințe sexuale proprii. Înțelepciunea populară a acelor vremuri susținea chiar că femeilor nu le plăcea câtuși de puțin sexul și că „cedau“ doar din pricina puternicelor dorințe sexuale ale bărbaților. În cărțile care circulau la acea vreme, se sugera ideea că un bărbat cumsecade și decent nu ar trebui să se aștepte de la nevasta lui la raporturi mai frecvente de o dată la șase luni și că ar trebui să facă felurite alte lucruri pentru a-și înfrâna atât de frecventele porniri sexuale. Pe scurt, învățămintele populare din acele timpuri le sfătuiau pe femei să se întindă pe spate, să închidă ochii și să „se gândească la Anglia“.

Cum își dă seama un englez că soția sa a murit? Sexul e cam la fel, numai că farfuriile nespălate se adună în chiuvetă!

Foarte probabil, bunicii sau străbunicii voștri s-au născut în această epocă și o parte din aceste atitudini victoriene au ajuns la voi prin intermediul părinților, fie că realizați acest lucru, fie că nu. Dacă vă simțiți stânjeniți când este adus în discuție sexul sau vă jenați când auziți glume mai deochete

și încercați să schimbați subiectul, cel mai probabil, puteți pune aceste reacții pe seama influenței concepțiilor din epoca victoriană. Din acest motiv, în țările în care se vorbește engleza și mai cu seamă în Marea Britanie, există atât de multe încurcături și stânjeneli față de celelalte țări europene care *nu au fost* influențate de morala victoriană. Dacă nu aveți nicio legătură culturală cu epoca victoriană, și totuși, vă simțiți ciudat când vine vorba despre sex și sexualitate, probabil că veți putea depista sursa acestor atitudini în religie sau în conducerea autoritară a anumitor lideri care și-au silit supușii să adere la încălcita lor conduită morală.

Statisticile

În prezent, există 50% șanse ca o căsnicie să nu dureze și în 85% dintre aceste situații femeia va fi pricina despărțirii. Se estimează că, în fiecare zi, numai în Marea Britanie, în medie trei bărbați care sunt nevoiți să plătească pensii alimentare considerabile se sinucid. Sistemul funcționează pornind de la principiul că cu cât câștigi mai mult, cu atât plătești mai mult. Bărbații aflați în astfel de situații simt că este imposibil să treacă mai departe și să-și refacă viața. Dacă ești implicat într-o relație și ai copii, viața poate fi minunată, dar când o relație se sfârșește prost, te poți îmbolnăvi sau, mai rău, poți ajunge în pragul sinuciderii. De aceea, este foarte important să înțelegem pe ce criterii alege creierul partenerii.

În Europa, în prezent, fiecărei căsătorii îi corespunde un divorț. Aceasta se traduce prin faptul că tot mai puțini oameni se căsătoresc, iar mariajele din trecut se sfârșesc. Aproximativ 30% dintre căsătoriile ulterioare unui prim mariaj se sfârșesc, de asemenea, cu divorțuri.

Această carte se bazează pe cercetări recente și nu pornește de la folclor, mituri, legende, de la adevăruri citite în stele, idei romanțate sau idealuri corecte politic. Cea mai mare parte dintre lucrurile pe care le vom aduce în discuție se bazează pe probe concrete. Am pornit de la o largă arie de cercetări, de la studii empirice și experimente științifice, până la anchete și chestionare legate de relații, unele inițiate chiar de noi, și de la numeroase date strânse de-a lungul timpului, care lămuresc de ce ne comportăm în felul în care o facem și de ce gândim așa cum gândim. Nu am avut în vedere nicio concluzie la care s-ar fi putut ajunge în lipsa unor dovezi palpabile. Cele mai multe date și cercetări la care ne vom referi se regăsesc la finalul cărții.

În cei șase ani cât a durat scrierea acestei cărți și adunarea materialului necesar, noi, autorii (amândoi de vârstă mijlocie), am avut doi copii concepuți prin fertilizare *in vitro*, am avut de înfruntat toate neplăcerile cauzate de cancerul de prostată, am întâlnit numeroase obstacole care ar fi putut pune capăt vieții amoroase a unui cuplu, astfel că în paginile care urmează nu ne vom referi numai la cercetări, ci și la propriile experiențe, observații și strategii, precum și la cele ale altor oameni pe care i-am întâlnit pe parcursul călătoriei noastre.

Bucurați-vă și savurați această carte!

Allan și Barbara Pease

CAPITOLUL 1

Sexul și creierul

La carte zice așa: „Apoi se introduce dispozitivul A în fanta B.“

Pasiune, dragoste cu năbădăi, idilă, „călduri“, obsesii amoroase, fluturași prin stomac – toate aceste cuvinte sunt folosite pentru a descrie extazul, incitarea, relaxarea, exaltarea, sentimente pe care orice om le încercă la un moment dat în viață. Împreună cu acestea vin și alte trăiri, precum angoasa, neatenția, durerea, agonia, neliniștea, mâhnirea. De mii de ani, experții au încercat, cu puțin succes, să găsească o definiție pentru dragostea trupească, dar de regulă au ajuns la concluzia